

En motorcyklist

Foranlediget af en efterlysning i dagspressen af gamle amatør-fotografier til offentliggørelse i Bilhistorisk Tidsskrift har blandt andre tøffelmaker *Chr. Christiansen* i Præstø sendt os nogle gode billeder. *Chr. Christiansen* ledsagede sine billeder af en morsom skildring af sin karriere som motorcyklist.

Jeg har altid haft stor interesse for motorcykler. Jeg har aldrig været racerfører, blot interesseret mig for at have et køretøj til almindelig landevejskørsel. Jeg fik i 1919 den første af slagsen. Den har jeg desværre ikke noget fotografi af. Det var et gammelt tysk monstret med remtræk, uden gear, som hed Westphalen, antagelig fra omkring 1908. Den kostede 600 kr., men var ikke mere værd end som gammelt jern. Somme tider kunne den dog køre, men cyklisterne morede sig med at køre udenom. I de tider var man tit til grin og hørte mange velmente bemærkninger om, hvor langt man nu kunne

være nået på en cykel i stedet for at løbe og mase for at få motoren i gang. Jeg har selvfølgelig også været ude for at måtte trække den hjem eller leje en vognmand til transporten. Ja, sådan var vilkårene for en motorcyklist dengang, men jeg er glad for at have gået hele den udvikling igennem, det gav viden. I 1921 købte jeg den, som på billedet har nr. H 451. Det var den tids knallert, 1½ hk, vægt 60 kg, firetakt med snøfteventil og batteritænding. Induktionsrullen ligger oven på øverste stelrør. På krumtaphuset sad en plade med påskriften: H. & A. Dufaux & Co. samt en masse patentnumre, men ingen årstal.

Hastigheden var vel ikke over 30 km. Den var ikke meget bedre. Senere huggede jeg den op og brugte motoren i en båd. Der blev den rigelig varm, til trods for at jeg havde sat blæser på. Men så havde man jo prøvet det med. Omkring 1924 købte jeg en engelsk James, H 4231, også brugt, antagelig fra omkring 1915, og var nu meget bedre kørende.

Den byttede jeg væk i 1928 med en Reading Standard, også en gammel rad. Men pengene var små. I 1930 skiftede jeg til FN. Det var den med udvendigt svinghjul, som noget så nydeligt kunne stænke mig med olie helt op til nakken, for øvrigt en dejlig cykel at sidde på, lå knippelt godt på vejen, men på grund af høj kompression kunne den intet trække ved

lave hastigheder. Gearskifte hvert øjeblik har aldrig været min hobby og jeg handlede så i 1933 og fik den med H 4517, to-cylindret James årgang 1931. Det var et køretøj under alle forhold.

Da den ny Nimbus kom frem, fangede den straks min interesse. Dens fire cylindre, enkle og geniale konstruktion tiltalte mig i den grad at jeg flere gange overvejede at handle og da jeg i 1938 fandt en Nimbus, der kun havde kørt

4000 km og kunne fås for 1000 kr. i bytte fik jeg mit ønske opfyldt. Jeg har kørt landet rundt på den og altid været glad for den, men da jeg nu er 74 tror jeg nok, jeg snart lægger op.

Ja, det var jo næsten hele mit levnedsløb — især motorløb — og den slags kan der skrives meget om. Fisker & Nielsen udsendte først i fyrreerne et blad Nimbus Nyt. I nr. 17-18 efterår 1944 findes en kavalkade af billeder over motorcykler fra 1895 til 1940.